

Francie – Erstein 20. – 26. ledna 2019

Citizen Science at School, Financován z grantu EU programu Erasmus+

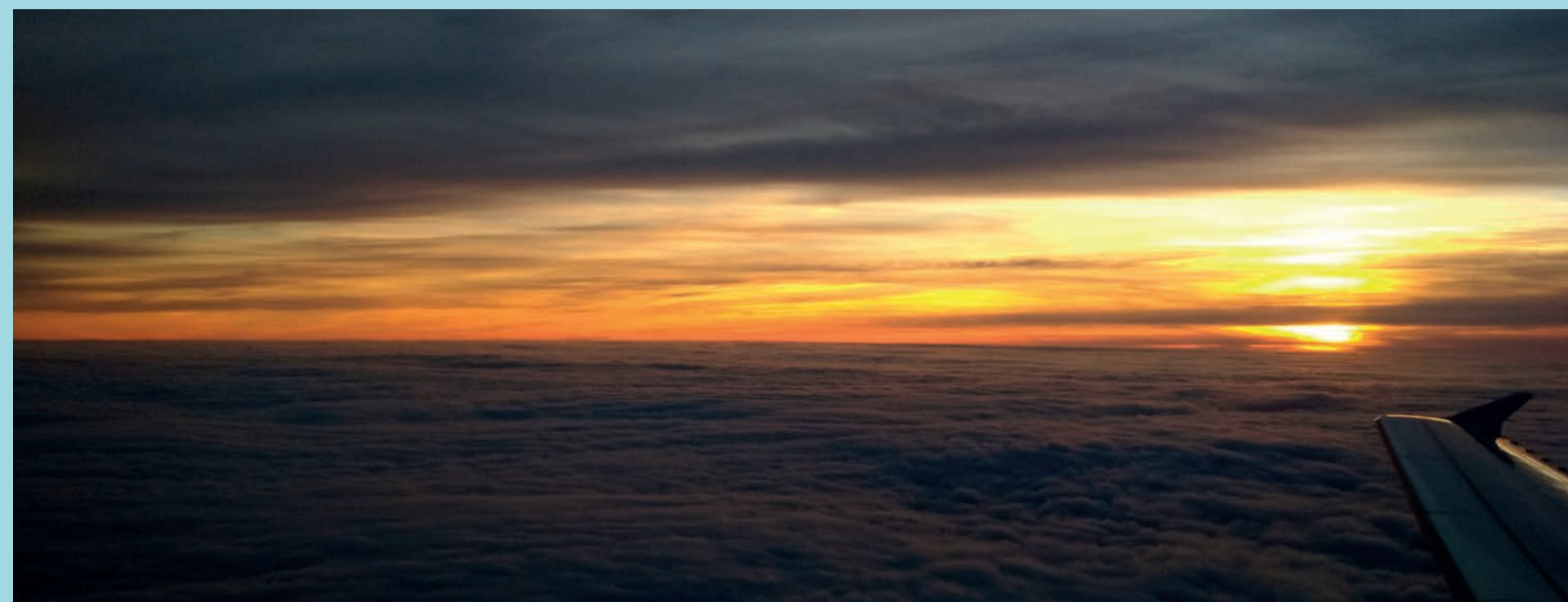
Čtyři partnerské školy:

- 1) CODEMA Colegio Corazón de María, Gijón, Španělsko
- 2) Sint-Donatus, Merchtem, Belgie
- 3) Lycee Marguerite Yourcener, Erstein, Francie
- 4) Gymnázium Botičská, Praha, Česká republika

Výměnný program pro skupinu 19 studentů z každé partnerské školy

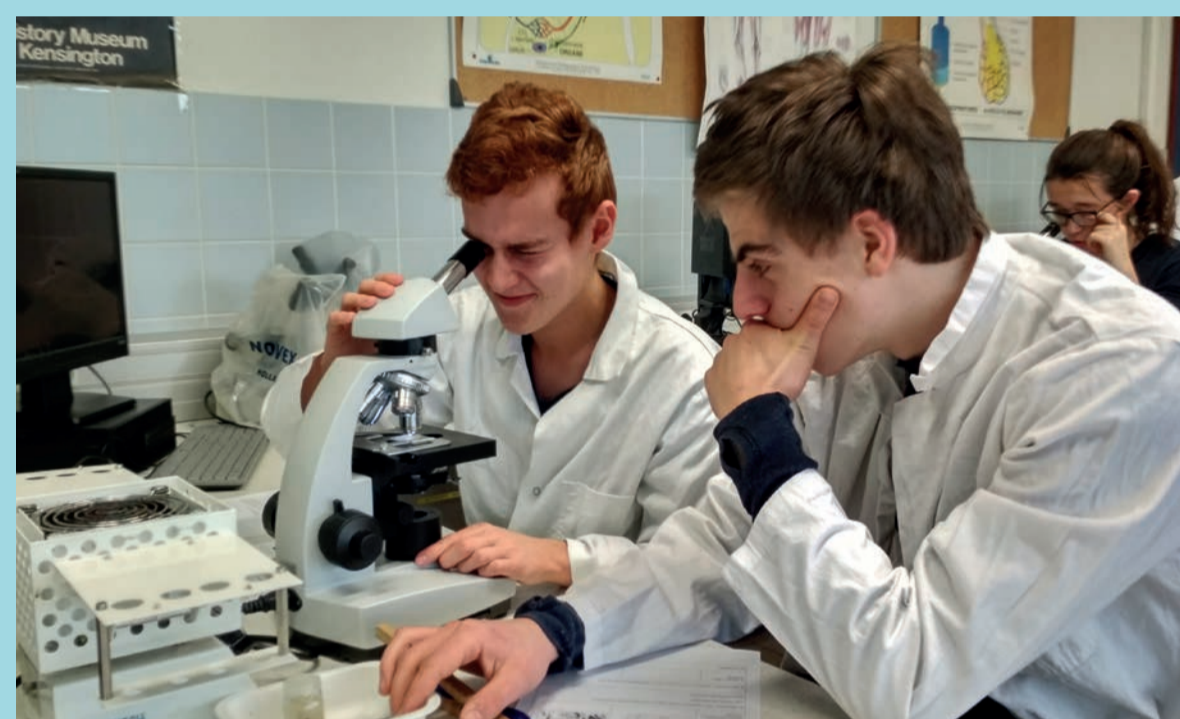

Projekt Citizen Science at School je výměnný program pro skupinu 19 studentů z každé partnerské školy. Je zaměřen na propojování vědeckých výzkumů a středoškolského vzdělávání a na spolupráci studentských skupin z různých evropských zemí. Za Českou republiku se projektem účastní naše škola – Gymnázium Botičská z Prahy, dalšími účastníky jsou: CODEMA Colegio Corazón de María, Gijón, Španělsko; Sint-Donatus, Merchtem, Belgie a Lycee Marguerite Yourcener, Erstein, Francie.

0. den – cesta

Naše cesta do Francie začala ranním srazem na letišti Václava Havla, odkud jsme letěli do Německa. Asi po hodině už jsme byli na letišti ve Frankfurtu, kde jsme měli rozchod asi na dvě hodiny. Využili jsme tedy volného času k prozkoumání neznámého letiště a cizokrajného jídla ve zdejších obchodech. Z letiště jsme dále pokračovali bezmála tříhodinovým přejezdem autobusem do města Štrasburk. Když jsme dorazili na místo, čekala nás již parta francouzských studentů a jedna z učitelek ze střední francouzské školy Lycee Marguerite Yourcener v Ersteinu. Zde jsme poznali naše výměnné partnery a po chvíli čekání na ostatní jsme se rozjeli každý do „svých“ domovů. Večerní program v podobě poznávání okolí bydliště a uvítací večere jsme měli každý individuálně.

2. den

Ráno jsme začali komentovanou prohlídkou Štrasburku, která probíhala ve dvou skupinách. Naše první zastávka byla Petite France, což je historická část města již z konce 17. století. Byla původně vystavena pro oběti nemoci Syfilis. Domy jsou zde naplň z dřeva a naplň z takové zvláštní hlíny. Také jsme se dozvěděli, že barvu domu si obyvatelé nemohli vybrat, nýbrž jim byla přidělena podle jejich řemesla a že od roku 1997 je na seznamu UNESCO. Dále jsme pokračovali přes malebné centrum Štrasburku, kde se míchá historická a moderní architektura, až ke katedrále Notre-Dame postavené mezi lety 1015-1439. Kostel je volně přístupný, i my jsme měli možnost podívat se dovnitř. Po pravé straně se nacházejí krásné astronomické hodiny, které se bohužel v době naší návštěvy opravovaly. K nim se váže podobná legenda jako k našemu orloji, když jejich mistr dotvořil štrasburské astronomické hodiny, byl oslepen, aby již nemohl sestavit hodiny jim podobné. Dále se zde nachází obrovské varhany a dech beroucí vitrážová okna. Po návštěvě Notre-Dame jsme měli dvouhodinovou pauzu na oběd. Poté nás čekaly odpolední workshopy ve škole. Náš první workshop byl v chemické laboratoři a byl nazvaný Magic liquid. Dále nás čekala přednáška Evropa v Legendách, zde jsme sdíleli naše národní legendy. Poslední workshop toho dne bylo zkoumání krystalizace vyvřelých hornin na příkladu rychlé a pomalé krystalizace vanilinu v laboratorních podmínkách. Na konci dne jsme se vyčerpaní vrátili zpět do rodin, kde nás většinou čekala velmi dobrá večere.

4. den

Tohle ráno bylo zvláště chladné a nás opět odvážel autobus, tentokrát do města Sélestat. I přes majestátnost budovy knihovny mě první setkání netěšilo – otvírali až za půl hodiny. Nicméně město Sélestat nabízí nejen podivnou na Humanist Library, v mezičase jsme navštívili románský chrám Église Sainte-Foy. Konečně procházíme portálem knihovny a před námi se blyští desítky vitrín s vzácnými a stovky let starými knihami. Polovina z nás jde nejdříve na kurz kaligrafie, druhí zatím mají komentovanou prohlídku exponátů. Všichni obdivují, s jakou precizností byly knihy vyrobeny, nad nápaditými iniciálami leckdo sklání hlavu. Listy knih vyráběny z telecí kůže jsou precizně vyčištěné. A co se týče kaligrafie, věřte mi, že i při rukodělných činnostech, jako je psaní redisperem, se dá náramně pobavit. Odpoledne jsme účastníky dětského kurzu skládání origami. Nejsm si jist, zdali by se našel někdo, kdo byl touto kreativní hodinou nadchnut. Následující přednáška o dětském onemocnění jménem kokain syndrom nás, troufnu si říci, všechny zaujala. Přednášel dětský neurolog Vincent Laugel. Stali jsme se také součástí Citizen Science, kdy jsme překládali dotazník ohledně tohoto onemocnění do našeho mateřského jazyka. Díky našim překladům měla stoupnout informovanost o kokain syndromu. Večer jsme každý za sebe svědomitě vypracovali zpětnou vazbu k pobytu a programu. Není překvapením, že dopadl pro hostitele pozitivně, odvedli dobrou práci. Zaslouží si vřelý dík všech účastníků.

1. den

První den po příjezdu začal ve škole společnou snídaní. Po snídani nás čekal „speed dating“, tedy aktivita, při které si studenti z Belgie, Česka a Španělska krátkými rozhovory seznamovali s francouzskými přáteli. Následovaly dva workshopy na téma „Naučte se trochu Francouzky“, kdy jsme se pokoušeli pomocí připravených slovníků a francouzských studentů naučit vyslovit základní konverzační fráze, a „O Alsku“, který probíhal formou přednášky o dějinách Alska od založení prvních osad na území již v dobách Římské říše, přes německo-francouzské spory o něj až do druhé světové války.

Následoval oběd ve školní kantýně a hodinová pauza. Po pauze jsme ve skupinách měli za úkol vytvořit prezentaci o našich třech státech, kterou jsme pak prezentovali malým dětem ve školkách a školách v okolí. Posledním bodem programu prvního dne bylo „Hledání asteroidů“. Tato aktivita spočívala v tom, že jsme ve dvojicích (většinou s francouzským hostitelem) v počítačovém programu porovnávali čtyři snímky noční oblohy a pozorně prohlíželi, zda případný pohybující se objekt odpovídá příkladnému chování asteroidu. Skončili jsme okolo 18:00 a poté jeli zpět k hostitelům domů.

3. den

Ve středu jsme vyrazili na cestu do Štrasburku, konkrétně do budovy Institutu Supermolekulární vědy a inženýrství ve zkratce ISIS. Úvodem jsme byli seznámeni s historií, úspěchy a funkcí institutu. Následovala, troufám si říci, nejzajímavější přednáška z celého zájezdu na téma Původ života. Přednášející James Moran nás seznámil s jednou z mnoha teorií, která se snaží tuto otázku zodpovědět. Snaží se vysvětlit relativně složité cykly v oblasti tvorby molekul potřebných k životu. Ve výzkumu této teorie se angažuje sám James Moran i jeho tým vědců z různých konců světa. Po konci přednášky jsme vystoupali výtahem do patra, kde jsme mohli nahlédnout do různých výzkumných laboratoří. Jídelní přestávka proběhla v univerzitní jídelně, kde někteří z mých přátel měli tu možnost si popovídat s jedním z vlastníků Nobelovy ceny. Odpoledne jsme zamířili do samotného Evropského Parlamentu, kde nám byla poskytnuta projektovaná přednáška o funkci parlamentu a jeho propojení s ostatními budovami EU. Viděli jsme zasedací místnost pro všech 751 členů parlamentu i s překladatelskými koutky a celým záběhem. Ke konci dne jsme se vydali se svými hostiteli a přáteli na bowling do podniku poblíž Ersteinu.

5. den

Prvním bodem pátečního programu byla hvězdárna. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny, které se vyměnily na dvou stanovištích. První stanoviště bylo zaměřeno na meteority. Co jsou, z jakých materiálů mohou být tvořeny a jak je poznat v přírodě. Následovala poznávka asi 14 kamenů, o kterých jsme měli rozhodnout, zdali jsou či nejsou meteority. Druhá skupina mezitím byla v kupoli planetária. Na plátno se promítala hvězdná obloha a hvězdář vyprávěl o souhvězdích a o tom, jak určit sever podle hvězd, a také jsme shlédli film o kometách ve vesmíru. Po těchto programech jsme si cvičně vyzkoušeli, jak se v praxi nalézají meteority a poté se strhla slušná koulavačka s mezinárodní účastí. Další velmi příjemnou položkou programu byl luxusní oběd v menze. Skládal se ze čtyř chodů a všem moc chutnal.

Závěrem jsme navštívili rozsáhlou expozici Muzea minerálů ve dvou místnostech, která nabídla mnoho nových informací a unikátní krystaly. Posledním místem návštěvy se stalo opět planetarium. Čekala na nás přednáška o černých dírách. Angličtina přednášejícího byla na velmi slušné úrovni a tak bylo možno i takto těžkému tématu skvěle porozumět. Následovalo mnoho chytrých a trefných dotazů, na které se nám dostalo pokaždé srozumitelných odpovědí. Poté už se všichni rozloučili a rozjeli do svých domovů.

Belgie – Merchtem 16. – 20. dubna 2018

Citizen Science at School, Financován z grantu EU programu Erasmus+

Čtyři partnerské školy:

- 1) CODEMA Colegio Corazón de María, Gijón, Španělsko
- 2) Sint-Donatus, Merchtem, Belgie
- 3) Lycee Marguerite Yourcarnar, Erstein, Francie
- 4) Gymnázium Botičská, Praha, Česká republika

Výměnný program pro skupinu 19 studentů z každé partnerské školy

Projekt Citizen Science at School je výměnný program pro skupinu 19 studentů z každé partnerské školy. Je zaměřen na propojování vědeckých výzkumů a středoškolského vzdělávání a na spolupráci studentských skupin z různých evropských zemí. Za Českou republiku se projektu účastní naše škola – Gymnázium Botičská z Prahy, dalšími účastníky jsou: CODEMA Colegio Corazón de María, Gijón, Španělsko; Sint-Donatus, Merchtem, Belgie a Lycee Marguerite Yourcarnar, Erstein, Francie.

1. den

Mrhlo, ale to nám nebránilo přijet do školy na vypůjčených kolech. Sraz byl ve školní kantýně. První náplní dne byl jazykový kurz základů vláštiny, interaktivní přednáška a prezentace zajímavých informací o Belgii. První workshop, který byl nazván ESCAPE ROOM, spočíval v tom, že jsme byli jako skupina zavřeni v místnosti plné indicií. Bylo nám řečeno, že jeden student z místní školy se pokusí spáchat teroristický útok. Naším úkolem bylo zjistit jméno studenta a dostat se do vedlejší místnosti, kde byla aktivní bomba, a deaktivovat ji. Po necelých dvou hodinách se nám to společnými silami podařilo.

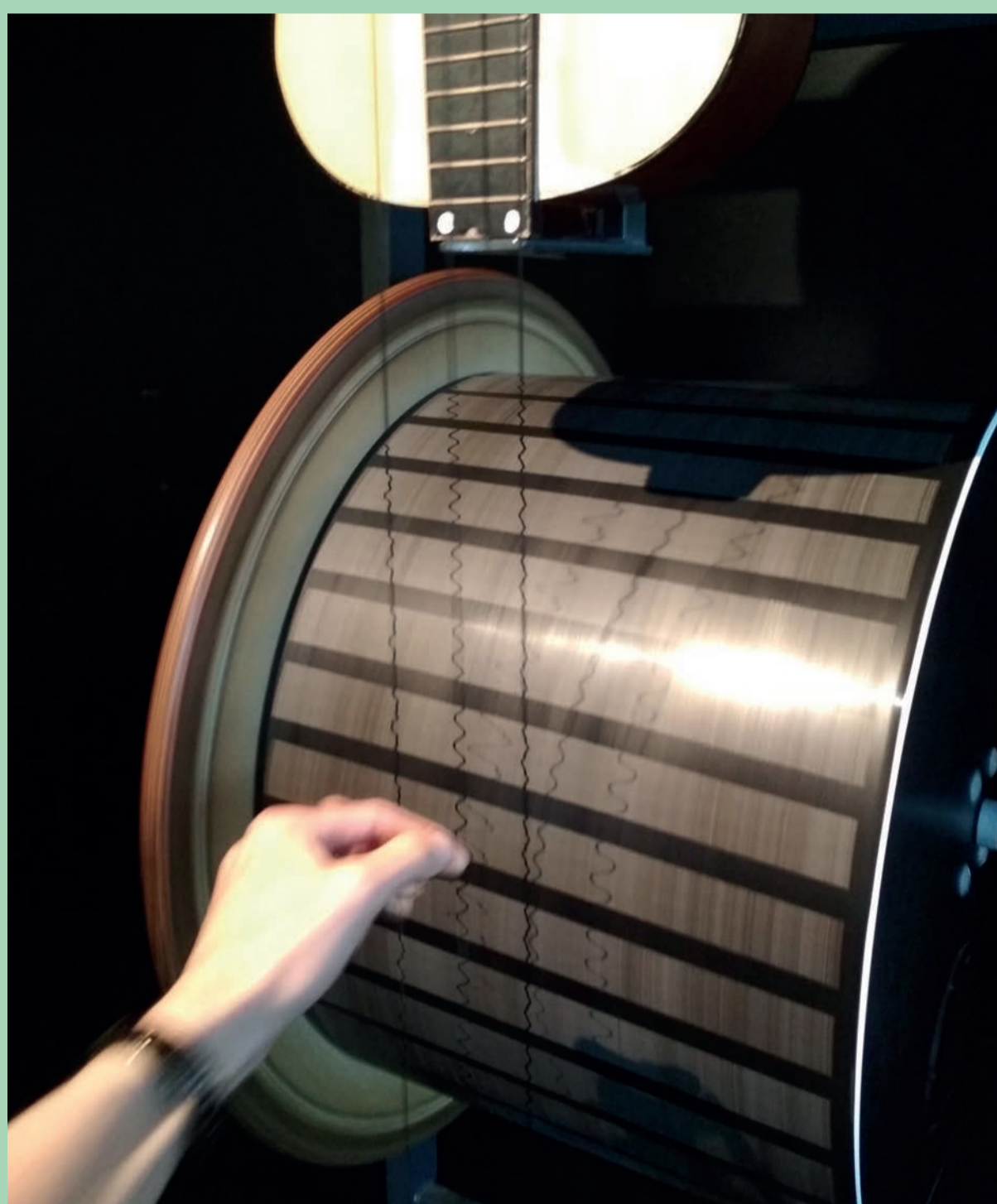
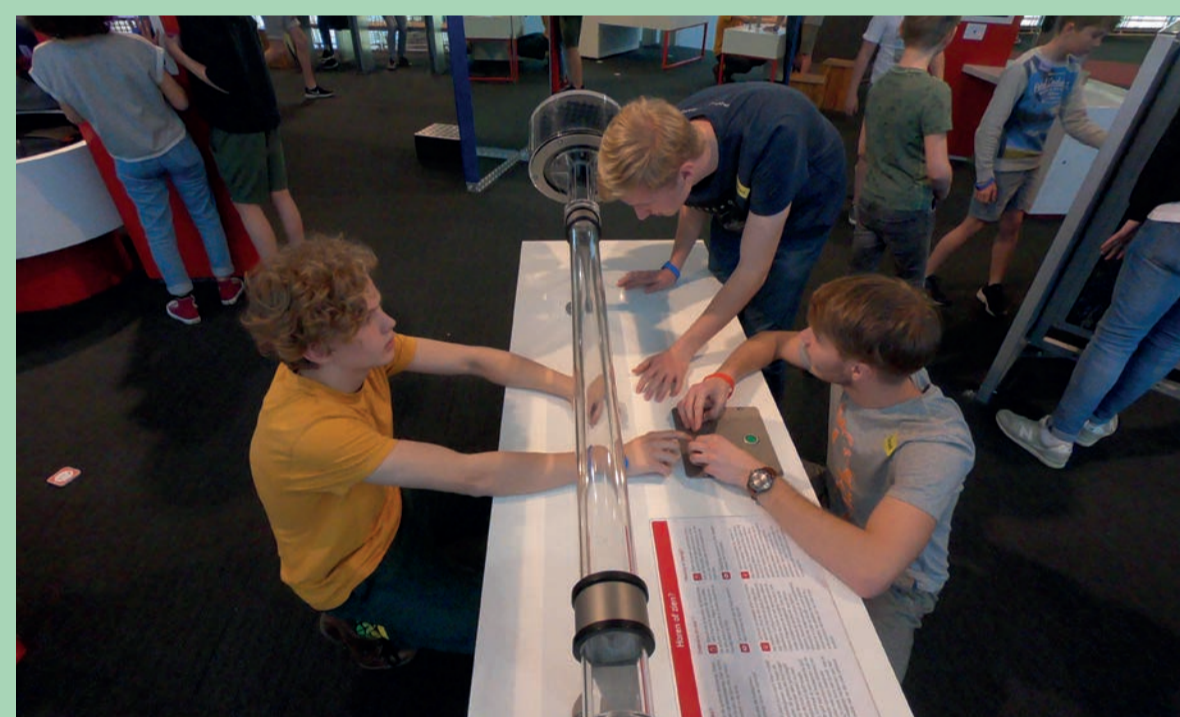
Druhá skupina se účastnila výroby elektrod ve školní laboratoři. Elektrody, které jsme měli vyrobit, se následně zavedly do mozku laboratorních potkanů a byly využity k měření mozkových funkcí při epileptických záchvatech těchto zvířat.

2. den

Druhý den jsme navštívili univerzitu ve studentském městě Gentu. První skupina navštívila Výzkumné středisko genetiky rostlin. Byly nám popsány a ukázány experimenty z genetikou a také normy této práce. Nejvíce nás nadchly místnosti, kde bylo vše plně automatizované, zavlažování, teplota a někdy i celý experiment.

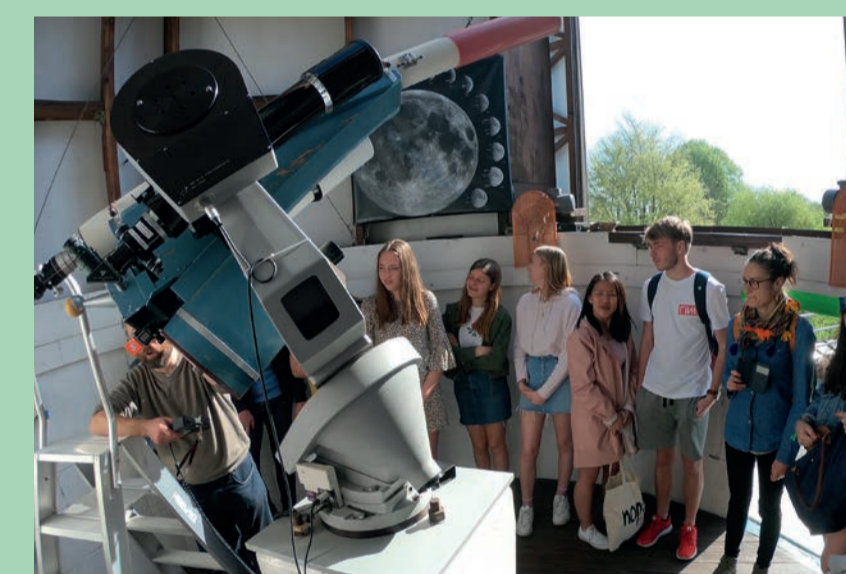
Druhou část dne jsme strávili ve Výzkumném středisku epilepsie. Nejdříve jsme byli usazeni do konferenční místnosti, kde jsme dostali přednášku o různých formách epilepsie. V laboratořích jsme pak mohli vidět využití elektrod v praxi. Většina námi vyrobených elektrod prošla testy funkčnosti a budou použity pro výzkum. Dále jsme mohli vidět další oddělení výzkumného střediska, např. myší rentgen. Závěrem jsme se zúčastnili velmi interaktivní přednášky, kde jsme si mohli sami vyzkoušet např. stimulování našeho bloudivého nervu, fungování elektroencefalografu (EEG), viděli jsme mozkovou aktivitu člověka v jednotlivých programech, kde nejzajímavější byl experiment, kdy byl člověk pouze díky soustředění na probíhající písmena schopen myšlenkou napsat slovo.

4. den

Dopoledne nás čekal čokoládový workshop ve školní výukové kuchyni. Vlastnoručně jsme si vyrobili pravé nefalšované belgické pralinky a truffles. Dále jsme na místní základní škole představili těm nejmenším školáčkům zemi, ze které pocházíme. Vytvořili jsme krátké prezentace a po skupinkách navštívili nejmladší ročníky zdejší školy.

Mira Grimbergen je hvězdárna, kde se pozorují nejen hvězdy, ale specializují se hlavně na stav Slunce, jeho skvrny, erupce apod. Po příchodu nás čekala přednáška o Slunci a jeho pozorování a o Mezinárodní vesmírné stanici (ISS). Přednášející nám ukazoval nejnovější snímky Slunce z různých významných hvězdáren z celého světa. Zajímavé a vtipně vyprávěl o slunečních skvrnách a erupcích, ale i o světelném znečištění, které je v Belgii velmi vysoké. Následovala vlastní prohlídka hvězdárny a vyzkoušení jejího vybavení v praxi. V expozici spjaté s hvězdárnou a vesmírem jsme mohli vidět počítač, který zobrazoval prolétávání meteorů skrze naši atmosféru nebo počítač zobrazující aktuální polohu ISS. Dále zde byly různé makety a modely vesmírných těles, teleskopů, raket, apod. Poté jsme se vydali k teleskopu, přes který jsme si mohli prohlédnout Slunce. Závěrem jsme se mohli podívat na barevné spektrum, které umožňoval jiný teleskop, fungující na bázi zrcadel.

3. den

Technopolis je budova plná atrakcí, které simulují různé fyzikální, přírodovědné a chemické pokusy nebo se snaží si hrát s naší představivostí, psychikou a fyzickou zdatností. Vše si samozřejmě můžeme vyzkoušet a zjistit, jak to funguje. Před Technopolis byla první velká atrakce v podobě páky, na které bylo na jedné straně auto a na druhé lana. Někdy je uzvednout auto docela snadné. Atrakce se nacházely na dvou patrech a některé i ve venkovních prostorách. Zaujal nás letecký simulátor, robot, který napodoboval různé citáty z filmů nebo knih, logické hry nebo kolo, které jede na provaze, a my sami jsme se na něm mohli svést. Na spodním patře jsme se mohli setkat s optickými klamy nebo atrakcemi zaměřenými na naši motoriku, reflexy, fyziku a biologii. Vyskytovaly se zde i interaktivní atrakce v podobě simulátoru předpovědi počasí a virtuální reality. Venkovní atrakce byly zaměřeny na fyziku (akustika, moment síly, kladka). Bylo to zajímavé a příjemné strávené dopoledne.

5. den

Stilts-walking, aneb chození na chůdách, je typickou belgickou zábavou, vycházející z potřeb chůze v bahnitěm terénu v dobách nebezpečných cest, při záplavách a výškových pracích. Poslední den našeho zájezdu bylo součástí programu právě chození na chůdách. Zde nás doprovázeli profesionální „chůdaři“. Jako belgičtí předci zdržovali dech nad vodou, i my jsme doslova zdržovali dech, neboť chození na chůdách není tak lehké, jak se zdá. Chůdy jsou jednoduché dřevěné tyče různých délek se zářkami na nohy a příčnými držadly ve výšce boků, aby se chůdař mohl opírat, držet a následně chodit. Nestabilita polohy i chůze se zvyšuje s délkou chůd, který je součástí chůdařských soutěží, a u kterého je cílem shodit protivníka na chůdách na zem. Ani u tohoto vyvrcholení se nikdo nezranil a mohu říct za všechny české spoluúčastníky, že jsme si tuto proměnu čahounů náramně užili.

Projekt Ecosphere byl, jak už název napovídá, zaměřený biologicky. V nedalekém parku jsme po malých skupinkách měli pořídit fotografie co největší počtu živočichů, a tím přispět výzkumu biodiverzity v obydlených oblastech. Aktivitu jsme si při slunečném počasí velmi uživali. Člověk si za normálních okolností ani neuvědomí, kolik živočichů kolem sebe má. A přitom se stačí jen rozhlédnout.

Po dopoledních workshopech Ecosphere a Stiltwalking nás čekala místními studenty vedená prohlídka Bruselu. Tradičně jsme se rozdělili na dvě skupiny – Waloon a Flemish. Skupina Flemish vystoupila na okraji Bruselu a vydala se na cestu do centra. Druhá skupina Waloon pokračovala vlakem dále až do stanice Bruxelles Centraal. Jedna z prvních věcí, která nás upoutala, byla prosklená obchodní pasáž svatého Huberta kousek od nádraží. Od ní jsme vyrazili směrem k divadlu a dále pak na hlavní třídu. Cestou jsme si mohli koupit zmrzlinu nebo typickou bruselskou wafli. Poté jsme zamířili k bruselské legendě – čůrajícímu chlapečkovi, v originále zvaném Manneken Pis. Většina z nás cizinců předpokládala, že se jedná o minimálně o metrovou sochu. Není proto divu, že při pohledu na malinkou sošku čůrajícího chlapečka zavládlo mezi přítomnými překvapení. Hned po čůrajícím chlapečkovi jsme se šli podívat na jinou sochu, tentokrát na čůrající holčičku (Jaenneke Pis), která stojí opodál. U ní bylo o poznání méně turistů, protože není zdaleka tak známá jako její starší bratříček. Na svém místě stojí teprve od roku 1987 a patří k restauraci, v jejímž areálu se nachází. Navštívili jsme samozřejmě i bruselské náměstí s překrásnou radnicí. Další zastávka byla u katedrály svatého Michaela archanděla a svaté Guduly. Zde jsme si dali krátkou pauzu, kterou jsme mohli využít k odpočinku nebo k prohlídce kostela. Dále jsme se vydali přes park vedle knihovny ke královskému paláci. Od něj jsme šli zpět na nádraží, ke kterému jsme přijeli. V očích nás všech byla znát únava z procházky a především z vyčerpávajícího horka, ale přesto jsme si všichni výlet do Bruselu užili.

Španělsko – Gijón 23. – 27. ledna 2018

Citizen Science at School, Financován z grantu EU programu Erasmus+

Čtyři partnerské školy:

- 1) CODEMA Colegio Corazón de María, Gijón, Španělsko
- 2) Sint-Donatus, Merchtem, Belgie
- 3) Lycee Marguerite Yourcarnar, Erstein, Francie
- 4) Gymnázium Botičská, Praha, Česká republika

Výměnný program pro skupinu 19 studentů z každé partnerské školy

Projekt Citizen Science at School je výměnný program pro skupinu 19 studentů z každé partnerské školy. Je zaměřen na propojování vědeckých výzkumů a středoškolského vzdělávání a na spolupráci studentských skupin z různých evropských zemí. Za Českou republiku se projektem účastní naše škola – Gymnázium Botičská z Prahy, dalšími účastníky jsou: CODEMA Colegio Corazón de María, Gijón, Španělsko; Sint-Donatus, Merchtem, Belgie a Lycee Marguerite Yourcarnar, Erstein, Francie.

1. den

První projektové setkání všech účastníků bylo naplánováno na úterý v osm hodin ráno. V tamní škole jsme absolvovali kreativní workshop, při kterém jsme stavěli naši výsňenu školu, most a kachničky z lega. To bylo velice přínosné a seznámili jsme se při tom se studenty z Belgie a Francie, kteří se společně s námi a Španěly projektu účastnili. Poté jsme odjeli autobusem do nedalekého Ovieda, které bylo okouzlující svým starým historickým centrem. Viděli jsme katedrálu svatého Salvádora, univerzitu a nejrůznější zákoutí, ale také kontroverzní sochu zadnice nacházející se přímo na pěší zóně. Po návratu z Ovieda jsme se vydali na procházku po historickém centru tohoto města. Navštívili jsme přístav, kostel na pobřeží a monument, ve kterém byly slyšet vlny odrážející se o útes.

2. den

Střední program byl velice pestrý. Sešli jsme se ve škole a měli jsme hodinu španělštiny, ve které nás místní profesorka naučila nejen pár španělských slov a frází, ale také rozdíl mezi různými dialekty. Následně nás čekala prohlídka staré části města Gijón, kterou nám zorganizovali místní studenti a připravili si stručné povídání o hlavních památkách města. Prohlédli jsme si palác Revillagigedo, kostel San Juan Bautista a kostel San Pedro. Navštívili jsme i místní radnici, kde jsme se setkali paní radní Anou Montserrat López Moro. Ta si pro nás připravila řeč, kterou překládal do angličtiny jeden z profesorů. Po setkání na radnici jsme se přesunuli do místní kavárny, ve které jsme ochutnali známé španělské churros s horkou čokoládou. Na závěr nás ještě čekal European Fair – workshop zaměřený na prezentaci jednotlivých zemí EU a jejich zvyků. Po návratu domů jsme se navečeřeli. Pro Španěly je běžné večeřet vždy kolem 22 hodiny. Poté jsme u stolu ještě dlouze konverzovali, což je pro Španěly typické.

3. den

Čtvrtek byl prvním dnem, kdy nám počasí zrovna nepřálo. Prošli jsme celou školu a nahlédli i do výuky prvních až pátých tříd. Začátek byl v počítačové učebně, kde jsme se rozdělili do skupinek. V každé skupince byl jeden žák z České republiky, Belgie a Francie a naši Španělé. Každá skupinka vytvořila prezentaci, o svých zemích (typické jídlo, památky a zajímavosti). Po prezentacích následovala zajímavá hra s názvem ESCAPE ROOM. Byla to hra, ve které jsme pracovali ve skupinkách a museli jsme se do daného času dostat „ven z místnosti“ pomocí různých nápověd a vodítek. A samozřejmě byla hra vymyšlena tak, abychom si ve skupinkách nerozuměli, takže jsme byli opět náhodně rozdělení podle národnosti. Byli jsme odvedeni do další, již třetí třídy, na stůl jsme dostali krabici s věcmi a museli jsme hledat vodítka, jak postupovat dál. Když všechny skupinky splnily to, co měly, vrátili jsme se zpět do třídy a paní profesorka nám začala vysvětlovat druhou hru. Na tu jsme potřebovali aplikaci, kterou jsme si večer předem stáhli. Hra spočívala v tom, že po škole nás prováděly přiřazené Španělky a pomáhaly nám hledat místa, která jsme dle obrázku měli najít. A jelikož většina míst byla na hřišti a mladší studenti měli zrovna přestávku, tak se celé hřiště náhle začalo plnit dětmi. Takže místo předmětů, které jsme měli najít, jsme se začali věnovat dětem, které z nás byly úplně nadšené. Po dokončení i této hry, jsme se sešli s naší původní skupinkou, se kterou jsme tvořili prezentaci. Chodili jsme po škole, po jednotlivých třídách a povídali jsme dětem něco o své zemi. Hovořili jsme samozřejmě v angličtině a naši Španělé jim překládali. Po obědě jsme se vydali na exkurzi do dolů. Byli jsme v podzemí a ještě k tomu nebylo moc příznivé počasí, takže většina z nás byla zima. Ale výklad jsme si poslechli. Pak nás výtah odvezl na povrch, kde byla výstava věcí pro horníky i zaměstnavatele. Byly tam šatny, sprchy, nemocnice a dům, kde dostávali dělníci svou výplatu. Po výkladu jsme opět měli čas si projít jednotlivé domy a to, co nás zajímalo. Následně už nás čekala jen cesta zpět do Gijónu.

4. den

V pátek opět přišlo, přesto nás to neodradilo a vydali jsme se na další poznávání Španělska, tentokrát do Technické univerzity inženýrských studií. Jako první nás čekala přednáška o dronech, kterou si připravili studenti univerzity. Dozvěděli jsme se z čeho se dron skládá, jak jej můžeme ovládat, postavit a k čemu je lze využít v běžné praxi. Poté jsme zavítali do dílen a pracovišť studentů, kteří jsou na doktorandských studiích. Každý student měl na svém pracovišti přednášku o tom, co je jeho práce, jak se zachází s různými přístroji, potřebnými k jeho práci, a další zajímavosti. Po prohlídce univerzity jsme zamířili do botanické zahrady, kde na nás čekala komentovaná prohlídka. Následoval přesun do budovy bývalé školy, která vypadala z dálky jako vězení. Původně byla postavena pro tisíc studentů, ale zájem byl tak obrovský, že ji navštěvovalo až 1600 studentů, což znamenalo přeplněné pokoje a pouze studenti, kteří byli ve vyšším ročníku, měli nárok na pokoj, kde bylo méně spolubydlících. Součástí školy je i divadelní místnost, kde se dříve konaly přednášky, nyní je využívána k různým kulturním akcím. Další součástí školy je kostel, u kterého se nikdy nedodělala výzdoba. Ke kostelu patří i věž, a když jsme se dostali nahoru do 17. patra, rozprostřel se nám Gijón jako na dlani, výhled stál rozhodně za to.

5. den

V sobotu jsme měli možnost strávit celý den s hostitelskou rodinou. Každá rodina připravovala svůj vlastní program, proto si každý odnesl jiné zážitky. Většina však navštívila v minulosti velmi významné město Cangas de Onís, které je známé svým mostem, jezerem Covadonga i basilikou. Celý den byl završen studentskou párty, která se konala v disko klubu. V rodinách se ke studentům na výměnném pobytu chovali velice přívětivě a snažili se vytvořit co nejpříjemnější prostředí. Poté, co se student probudil, ho čekala snídaně a následně byl odveden španělským studentem do školy, ať už pěšky nebo autem. Po skončení akcí studenti mířili domů, kde se naobědvali. Obědy byly obvykle kolem čtvrté a rodiny se snažily připravovat typická španělská jídla. Po dojezení následoval takzvaný „table talk“, kde si rodina vždy povídala i se studentem o nejrůznějších tématech. Po krátkém odpočinku následoval odpolední program nebo studenti strávili čas v rozjímání. Někteří dokonce vyrazili ven se svými přáteli. Když se pak vrátili, student se mohl vysprchovat a pak už ho jen čekala večeře, která byla obvykle kolem deváté hodiny.

Loučení

Neděle 28. 1. 2018 znamenala konec týdenního pobytu ve Španělsku. Toho dne nastalo dojemné loučení a také došlo i na slzy. Bezprostředně poté následoval odjezd z Gijónu na letiště Asturias v Oviedu. Let proběhl bez problémů a všichni odešli domů s krásnými vzpomínkami. Dalo by se říci, po shrnutí celého týdne, že všichni prožili mimořádný zážitek, třebaže to zpočátku nemuselo být to, co si každý představil, když byl vybrán na tento pobyt. Nepochybně by se mělo vyjádřit velké díky učitelům za možnost být součástí tohoto projektu a také vděk španělským rodinám za starost o pohodlí a zábavu nás všech.